

8.3.3; 28a (שלחו ליה) → 29b (סוף הפרק)

(1)	דָּבַר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם שַׁבְּתוֹן זָכְרוֹן תְּרוּעָה מִקְרָא קֹדֶשׁ: וַיְקֹרֵא כֵּן, כִּד
(2)	ה' אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם יִסֹּף עֲלֵיכֶם כָּכֶם אֶלֶף פְּעָמִים וַיְבַרֵךְ אֶתְכֶם כַּאֲשֶׁר דָּבַר לָכֶם: דְּבָרִים א, יא
(3)	לֹא תִסְפּוּ עַל הַדָּבָר אֲשֶׁר אֲנִי מַצְוֶה אֶתְכֶם וְלֹא תִגְרְעוּ מִמֶּנּוּ לִשְׁמֹר אֶת מִצְוֹת ה' אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר אֲנִי מַצְוֶה אֶתְכֶם: דְּבָרִים ד, ב
(4)	וַיְהִי כַּאֲשֶׁר יָרִים מִשֶּׁה יְדוֹ וְגַבֵּר יִשְׂרָאֵל וְכַאֲשֶׁר יִגִּיחַ יְדוֹ וְגַבֵּר עָמַלְק: שְׁמוֹת ז, יא
(5)	וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה עֲשֵׂה לְךָ שֹׁרֵף וְשִׂים אֹתוֹ עַל נֶס וְהִיָּה כֹל הַנְּשׂוּף וְרָאָה אֹתוֹ וְחָי: בַּמִּדְבָּר כֹּא, ח
(6)	וּבַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל מְלֹאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ יוֹם תְּרוּעָה יִהְיֶה לָכֶם: בַּמִּדְבָּר כֹּט, א
(7)	וּבַיּוֹם שִׁמְחַתְּכֶם וּבְמוֹעֲדֵיכֶם וּבְרֵאשֵׁי חֳדָשֵׁיכֶם וּתְקַעְתֶּם בְּחֻצְרוֹת עַל עַלְתֵיכֶם וְעַל זְבָחֵי שְׁלָמֵיכֶם וְהָיוּ לָכֶם לְזָכְרוֹן...: בַּמִּדְבָּר י, י

- I. יצא – כוונה שופר ומגילה וביהכ"נ if someone lived adjacent or was passing a 31 משנה ז:
- יצא – מצה (שוטה) [→] If someone was forced (by others, not by spastic urge) to eat מצה
 - Implication (רבא): blowing שופר for musical entertainment – יצא (i.e. no need for כוונה)
 - קמ"ל – זכרון (as per v1) – מצה requires eating but שופר is for split – סד"א
 - Inference: מצוות אין צריכות כוונה רבא maintains
 - Challenge1: ק"ש – ברכות ב: need intent when reading
 - Defense: intent means "intent to read" (if he's glossing/editing)
 - Challenge2: מצוות שופר (כוונה) needed to fulfill משנה
 - Defense: intent means "intent to listen"
 - Challenge: ברייתא requires intent on part of listener and trumpeter
 - Defense: trumpeter could be just making sounds
 - Not: intending a תקיעה of proper length etc.
 - Challenge3: if so, sitting in סוכה on 8th day should be violation (לא תוסיף)
 - Defense: תוסיף only obtains during time-duration of מצוה
 - Challenge: ברכות כהן may not add his own ברכות (e.g. v2)
 - Defense: he could bless any time during day → all day is זמן
 - Question: Why wasn't challenge brought from משנה
 - Dispute: between ר"ר"א re: 4-daub blood got mixed with 1-daub
 - ד' יהושע give 1 (not to violate תוסיף → applies after duration)
 - ד' א"א give 4 (not to violate תגרע)
 - Answer: since if he has another בכור that day, must give 1, all day is זמן
 - But: but כהן may walk away from 2nd צבור once he's blessed once
 - Answer (רבא): מצוות אין צריכות כוונה
 - Except: for purposes of תוסיף -and only after the זמן
 - זירא insisted that his servant, who was blowing for him, have כוונה
 - Challenge: from our משנה – בעל תקיעה doesn't know about the fellow passing by
 - Answer: ש"ץ intends everyone
 - Challenge (to ז"ר): שומע: משמיע → as long as he intends for himself, sufficient
 - Answer: תנאים ר' יוסי – מח' תנאים requires individual to have כוונה as משמיע, not ש"ץ
 - ת"ק requires no כוונה in either case

II. ח משנה ח: importance of כוונה (דרשות) underscoring importance of כוונה - vv. 4-5)

- "triumvirate of Halakhic incompetence": חרש, שוטה וקטן: others cannot be מוציא
- Rule: anyone who isn't חייב cannot be מוציא others
 - אהבה בריה דר"ז: concerning all ברכות³ even if you were יוצא, you may be מוציא others
 - ברייתא: also for הלל ומגילה (may act on behalf of another who hasn't fulfilled the מצוה)⁴
- בן-חורין ½ עבד ½: all are obligated in שופר, including כהנים, טומטום, אונדרוינוס
 - חצי עבד חצי ב"ח: cannot even fulfill it for himself
 - טומטום: cannot fulfill on behalf of anyone else, even another טומטום – but can for himself
 - אונדרוינוס: cannot fulfill on behalf of anyone except another אונדרוינוס
 - קמ"ל – חייב – יובל, aren't affected by יובל, since they aren't affected by יובל, סד"א (can fulfill for all): כהנים

³ except for ברכת הנהנין which are not inherently מצוה, like קידוש or מצוה⁴ שהרי כל ישראל ערבים זה לזה במצות וכיון שלא יצא חבירו כמי שלא יצא הוא דמי